

רע"פ 1267/23 - נתנאל בלקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1267/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: נתנאל בלקר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 25018-07-22 מיום 5.2.2023 שניתן על ידי השופטת מ' ברנט, השופט ש' בורנשטין והשופט ע' מיכלס

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת מ' ברנט, השופט ש' בורנשטין והשופט ע' מיכלס) ב-עפ"ג 25018-07-22 מיום 5.2.2023, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום ברחובות (השופטת ז' דיבון סגל) ב-ת"פ 43978-02-21 מיום 1.6.2022.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בביתו של המבקש נערך ביום 6.10.2019 חיפוש כדין. במהלך החיפוש, נתפסו סמים השייכים למבקש במקומות שונים בבית בחצר הבית, בתוך קסדת אופנוע, נתפס סם מסוג "קנבוס" במשקל של 100 גרם נטו; מתחת לשולחן בחצר הבית נתפס סם מסוג "קנבוס" במשקל של 553.10 גרם נטו; וכן נתפסו שני משקלים דיגיטליים, שהיו על מדף במטבח הבית. בגין האמור, למבקש יוחסו עבירות של החזקה או שימוש בסם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישה לפקודת הסמים המסוכנים.

3. המבקש הורשע על סמך הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בית משפט השלום עמד בגזר דינו על פגיעתו של המבקש בערכים החברתיים המוגנים, בכללם הגנה על בריאות הציבור ושלומו הפיזי. נקבע כי "לא מדובר בעבירה הנמצאת על הצד הגבוה של מנעד החומרה" לנוכח כמות הסם שנתפסה וההחזקה הבלעדית של המבקש בסם, שלא כחלק מתוכנית עבריינית. בית משפט השלום הוסיף כי ניתן ללמוד על רף החומרה של השימוש בסם "קנבוס" ממדיניות האכיפה והענישה "המקלה" כלשונו כלפי המשתמשים בסם זה. בהינתן האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל.

בגזירת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם, בית משפט השלום שקל בין היתר את גילו הצעיר של המבקש והיותו אב לילדים קטנים; הודאתו במעשים בהזדמנות הראשונה; והעובדה כי לא מדובר במי שמנהל אורח חיים עברייני. לפיכך, בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות בהן הורשע, למשך 3 שנים; קנס בסך 6,000 ש"ח; התחייבות בסך 7,500 ש"ח להימנע מעבירה בה הורשע, למשך 3 שנים; ו-6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לבל יעבור עבירות סמים לרבות נהיגה תחת השפעת סמים, למשך 3 שנים.

5. ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום - התקבל. הובהר כי בפסיקת בית משפט זה נקבע שאין להעניק יחס שונה לסם מסוכן מסוג "קנבוס", ובפרט הודגש כי אצל המבקש נתפסה כמות גדולה של סם המהווה פי 43 מהכמות לצריכה עצמית. משכך, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש וגזר עליו 2 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. יתר רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום נותרו על כנם.

6. מכאן בקשת הערעור שלפניי. לטענת המבקש, אשר אינו מיוצג, העונש שנגזר עליו מחמיר עמו ואינו מתחשב כראוי בנסיבותיו האישיות, ובכלל זאת, הודאתו בביצוע העבירות, היותו מפרנס יחיד ואב לילדים קטנים, והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ולא היה מעורב בפעילות פלילית מאז ביצוע העבירות.

7. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 995/23 טורזמן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.2.2023)). בפרט, בקשת רשות ערעור הנוגעת לחומרת העונש, כבמקרה דנן, תתקבל במקרים נדירים בלבד בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 1664/23 אמור נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.2.2023)).

בענייננו, כלל לא נטען לסוגיה משפטית עקרונית. כמו כן, העונש שהוטל על המבקש אינו מעורר חשש לגרימת אי-צדק מהותי או עיוות דין. מכאן, שדין הבקשה להידחות.

8. בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות סמים, אשר יסודה בפגיעה הישירה בצרכני הסמים ובסכנה העקיפה הנגרמת לציבור בכללותו (רע"פ 8388/22 אביבי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (8.12.2022)); ע"פ 1517/22 בן-הרוש נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (8.3.2022)). בפרט ביחס לסם הקנבוס קבעתי במקרה קודם:

"[...] כפי שמוגדר בפקודה, סם הקנבוס הוא סם מסוכן, והוראת המחוקק לעניין זה היא הדין הנוהג והמחייב. כל עוד לא נקבע אחרת, התפיסה לפיה קנבוס הוא בגדר "סם קל" ודינו שונה מדינים של סמים אחרים נעדרת אחיזה בדין, ואין

בה כדי לבטל את החזקה הקבועה בפקודה [...] (רע"פ 8759/21 קסלר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.12.2021); ראו גם: רע"פ 4214/22 יצחק נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.7.2022)).

יוצא אפוא, כי בדין החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו של המבקש. עונש זה מבטא כעת באופן הולם את חומרת מעשיו ומתחשב כראוי במכלול הנסיבות הרלוונטיות. ממילא, התערבות בית המשפט המחוזי היא מתונה, ומכל מקום אינה מהווה עילה לקבלת בקשת רשות ערעור (רע"פ 7699/14 אל היג'א נ' מדינת ישראל (11.12.2014)).

9. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג באדר התשפ"ג (6.3.2023).

שׁוֹפֵט
